DOMSTOLENS DOM
AF 21. MARTS 1955

Regeringen for kongeriget Nederlandene mod Den Høje Myndighed for Det europæiske Kul- og Stålfællesskab

Sag 6/54

Processprog: Nederlandsk

Angående:

Annullationssøgsmål imod Den Høje Myndigheds beslutninger nr. 18/54 af 20. marts 1954 om principperne for fastsættelsen af højeste-priser på de kulsalg, som — inden for det fælles marked — gennemføres af virksomhederne i Ruhrdistriktet, le Bassin du Nord (det nordlige distrikt) og le Bassin du Pas-de-Calais, (distriktet Pas-de-Calais), (JO af 24. marts 1954, findes ikke på dansk), nr. 19/54 af 20. marts 1954 om de prislister, som virksomhederne i Ruhrdistriktet skal udarbejde, (JO af 24. marts 1954, findes ikke på dansk) og nr. 20/54 af 20. marts 1954 om de prislister, som virksomhederne i Bassin du Nord og i Bassin du Pas-de-Calais skal udarbejde (JO af 24. marts 1954, findes ikke på dansk).

Domskonklusion:

Annullationssøgsmålet mod Den Høje Myndigheds beslutninger nr. 18/54, 19/54 og 20/54 af 20. marts 1954 forkastes.

Generaladvokatens forslag til afgørelse:

at sagsøgte frifindes.

S a m m e n d r a g

1. Den Høje Myndigheds beslutninger — grunde — væsentlige faktorer
(Traktaten, artiklerne 15 og 33)[1]

2. Annullationssøgsmål — væsentlige formkrav
(Traktaten, artikel 33)

3. Allerede eksisterende karteller — overgangsbestemmelser
(Konventionen om overgangsbestemmelserne, § 12, stk. 2)

4. Priser — højestepriser

a) Fastsættelse
(Traktaten, artikel 61, litra a)

b) Virksomheder med en dominerende stilling på markedet
(Traktaten, artiklerne 61 og 66, stk. 7)

1 — Se sammendrag til sag 4/54, nr. 2, Sml. 1954—64, s. 11.

c) Nødvendigheden af at fastsætte højestepriser
(Traktaten, artikel 61)

5. Annullationssøgsmål

a) Kontrol af skønnet vedrørende den situation, der følger af de økonomiske kendsgerninger eller omstændigheder — udøvelsesbetingelser
(Traktaten, artikel 33, stk. 1, 2. pkt.)

b) Åbenbar tilsidesættelse af traktaten — begreb
(Traktaten, artikel 33, stk. 1, 2. pkt.)

6. Magtfordrejning — bevis
(Traktaten, artikel 33, stk. 1)

1. Den Høje Myndighed er forpligtet til ved begrundelsen af sin beslutning at nævne de væsentlige faktiske omstændigheder, hvoraf foranstaltningens lovlighed afhænger. Til gengæld kræver traktaten ikke, at den omtaler — og endnu mindre at den bestrider — de opfattelser, som i denne anledning er blevet udtrykt af de rådgivende organer eller af visse af deres medlemmer.

2. De formkrav, som traktaten pålægger ved udarbejdningen af beslutningerne, må betragtes som væsentlige, og følgelig skal spørgsmålet, om de er blevet overholdt, undersøges af Domstolen. Den Høje Myndigheds bekræftelse af, at de krævede udtalelser er blevet indhentet, kan ikke fritage Domstolen for at kontrollere gennemførelsen af disse forskrifter.

3. Eksistensen af karteller er under visse bestemmelser midlertidigt blevet tilladt ved beslutning nr. 37/53 af 11. juli 1953 truffet i henhold til § 12 i konventionen og under forbehold af et fremtidigt forbud.

4.a) Fastsættelsen af højestepriser i henhold til traktatens artikel 61 kan begrænses til en del af det fælles marked.

b) En situation, der eventuelt kan berettige anvendelsen af bestemmelserne i artikel 66, stk. 7, er ikke i sig selv hindring for, at Den Høje Myndighed udøver sine beføjelser i henhold til artikel 61, 1 a).

c) Ved vurderingen af, om fastsættelse af højestepriser er nødvendig, må der sondres mellem konstateringen af de økonomiske kendsgerninger eller omstændigheder, som ligger til grund for beslutningen, og de konsekvenser, som Den Høje Myndighed ved skønnet vedrørende situationen drager heraf.

5.a) Undersøgelsen af markedet, der foretages under hensyn til struktur- og konjunkturfaktorer, er et skøn i den i artikel 31, I in fine angivne betydning. Domstolens prøvelsesret omfatter skønnet vedrørende den situation, der er en følge af de økonomiske kendsgerninger eller omstændigheder, såfremt klagen støttes af relevante indicier. Den blotte påstand om en åbenbar tilsidesættelse er ikke tilstrækkelig til at indebære domstolskontrol; derimod kræver traktatens artikel 33 intet forudgående bevis, som uden videre måtte føre administrationen til at annullere beslutningen.

b) Udtrykket »åbenbar« forudsætter en vis grad af tilsidesættelse af de retlige bestemmelser, såsom at denne tilsidesættelse forekommer som følge af en klar vildfarelse i skønnet vedrørende den situation, med henblik på hvilken beslutningen blev truffet, set i relation til traktatens bestemmelser. I artikel 61, stk. 1, a)'s tilfælde kan den åbenbare tilsidesættelse kun fremgå af Domstolens konstate-

ring af en økonomisk situation, hvoraf det umiddelbart fremgår, at den foranstaltning, som er truffet for at nå de i traktatens artikel 3, navnlig dennes stk. c)'s fastlagte mål, ikke var nødvendig.

6. Beviset på motiver for den påklagede beslutning, som kan godtgøre magtfordrejning, kan dels fremgå af forarbejderne, heriblandt Det rådgivende Udvalgs og Ministerrådets beslutninger, dels af uoverensstemmelsen mellem den anfægtede beslutning og de erkendte og anførte formål med beslutningen.